

В. П. Павловська

Козаченко Василь Павлович

КОЗАЧЕНКО Василь Павлович (12(25). 03. 1913, с. Новоархангельськ Єлисаветгр. пов. Херсон. губ., нині смт Кіровогр. обл. – 02. 03. 1995, Київ) – прозаїк. Батько [Аліни](#), [Валентина](#) та [Юрія Козаченків](#). Член СПУ (1938). Державна премія України ім. Т. Шевченка (1971). Учасник 2-ї світової війни. Бойові та держ. нагороди СРСР. Депутат ВР УРСР (1967–75) та СРСР (1974–79). Закін. Київський університет (1938). Працював у ред. ж. «Радянська література» (Київ, 1939–41). Під час оборони Києва 1941 потрапив у оточення, приєднався до підпілля, був одним з організаторів партизан. загону ім. В. Чапаєва на Кіровоградщині. Від 1959 – відп. секр., заступник голови, 1-й заступник голови, 1973–78 – 1-й секр. СПУ; секр. СП СРСР, голова його ради з пригодн. та наук.-фантаст. літ-ри. Член делегації УРСР на сесії ГА ООН (1957). Дебютував 1936 оповіданням «Рибалка» у літ. альманасі Київ. університету. Присвяч. темам 2-ї світової війни повісті «Ціна життя» (1942; нова ред. – 1960), «Атестат зрілості» (1946; 1954), «Гарячі руки» (1960), «Блискавка» (1962), «Листи з патрона» (у 2-х т., 1967; 1973), «Яринка Калиновська» (1969), «Біла пляма» (1970; срібна медаль ім. О. Фадєєва, 1979) пов'язані спіл. героями, часом і місцем дії. Повісті «Серце матері» (1947), «Нові потоки» (1948), «Зорі назустріч» (1954) – про відбудову повоєн. укр. села. Морал.-етичні теми порушено в повісті «Сальвія» (1956). Роман «Отчий дім» (1983) – про рад. дипломата, колиш. сільс. учителя. Усі зазначені книги видано у Києві. Окремі твори К. перекладено болгар., вірм., литов., нім., польс., рос., франц., угор., китай. мовами.

Основні твори

Золота грамота: Оповідання. 1939; Ланкова Фрося Пилипенко: Нарис. 1941; Перший взвод: Повесть. 1941; Три літа: Оповідання. 1945; 1946; Вибране. 1947; Вісімсот мільйонів:

Оповідання. 1953; Характер: Оповідання. 1953; В боях гартована: Нарис. 1954; Нью-Йорк зблизька: Нарис. 1958; Вершники Ченліма: Нарис. 1963; Головний напрямок: Ст., публіцистика. 1976; Твори: У 4 т. 1979–80; День слави: Повість, оповідання, спогади. 1985; Коні воронії: Дума про матір: Роман. 1989 (усі – Київ).

Рекомендована література

1. Логвиненко В. Літописець народного подвигу. К., 1973;
2. Пінчук С. Василь Козаченко. К., 1973;
3. Світло отчого дому: Ст., етюди, есе про В. Козаченка. К., 1983;
4. Герасименко Ю. «...Воля за життя дорожча»: До 70-річчя з дня народж. В. Козаченка // Прапор. 1983. № 3;
5. Дрофань А. Таким я його знаю... // ЛУ. 1988, 24 берез.;
6. Килимник О. Плин життя // Січ. 1998. № 3;
7. Його ж. 3 ріки життя // ЛУ. 1998, 16 квіт.

Бібліографічний опис:

Козаченко Василь Павлович / В. П. Павловська // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-8106>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).